ஆலயங்களில் மங்கல இசையில் மல்லாரிகளின் வகிபங்கு

பரமேஸ்வரி கணேஷகம்பர்[1]

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

ஆலயங்களில் இசை என்பது இறைவனை வழிபடும் பொருட்டு கிரியைகளிலும் பூசைகளிலும் இசைக் கருவிகளை இசைத்து வழிபாடு செய்யும் முறையாகக் காலங்காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கு வரலாறுகள் ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன. இசைக்கலையை ஆலயங்களில் புகுத்தவேண்டியதன் தேவையே இறைவன் இசை வடிவானவன், ஒளி வடிவானவன், ஒலி வடிவானவன் என்ற உயர்ந்த எண்ணக்கருக்கள் மக்கள் மனதில் வேரூன்றி இருப்பதனாலேயே ஆகும். நடராஜர், கண்ணன், நந்தி, சரஸ்வதி போன்ற தெய்வங்கள் இசைக்கருவிகளைத் தமது கையில் ஏந்தி இருப்பதைக் காண்கின்றோம். இதிலிருந்து இந்துக்கள் இறைவனையும் இசையையும் தொடர்புபடுத்தியே வழிபாடு செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது கண்கூடு. பண்டைக்காலம் முதல் இன்று வரை மங்கல இசை ஆலயங்களில் இன்றியமையாத ஓர் இடத்தைப் பெற்று வருகின்றது. நாதஸ்வரம் தவில் ஆகிய இரு இசைக்கருவிகளும் ஆலயத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருவிகளாக இடம்பெறுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. நாதஸ்வரத்தில் மட்டுமே மல்லாரி, ரக்தி, ஊஞ்சல் எச்சரிக்கை போன்றவைகள் கிரியைகளின் போது இசைக்கப்படுகின்றன. காலை முதல் பள்ளியறை செல்லும் வரை பூசை வழிபாட்டில் நாதஸ்வரம் தவிர்க்க முடியாத ஓர் இசைக் கருவியாக விளங்குகின்றது. திருவுலாப்புறப்பாட்டின் போது இசைக்கப்படும் ஓர் இசை வடிவமே மல்லாரி ஆகும். மல்லாரி கம்பீரநாட்டை இராகத்தில் பல்வேறு வகையான தாளங்களில் அமையப் பெற்றிருக்கும். இந்த மல்லாரிகளின் வகைகளையும் இசைக்கப்படும் சந்தர்ப்பத்தினையும் தற்காலத்தில் எவ்வாறான மல்லாரிகள் வாசிக்கப்படுகின்றன என்பவை பற்றிய விபரங்கள் இந்த ஆய்வில் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந்த பழமையான வாசிப்பு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வரவேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தும் இந்த ஆய்வு வரலாற்று ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. மரபுவழி வாசிப்பு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றனவா என்ற வினாவிற்கு நேர்காணல் மூலம் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் கள ஆய்வு முறையும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: மல்லாரி, மங்கலஇசை, கோயில், தற்காலம்

[1]*இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.*
parameswary1968@gmail.com

ஆய்வின் அறிமுகம்

நாதஸ்வரம் ஆதிகாலத்தில் கிராமப்புறங்களிடையேயும் ஆதிப் பழங்குடியினர், பாமரர் என்போரிடத்திலும் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்று அவர்களின் இம்மைக்கு பெருவிருந்தாக இருந்த வாத்தியமாகும். தென்னகத்தில் ஆலயங்கள் எப்போது அமைக்கப்பட்டதோ அப்போதிருந்தே சமயச் சடங்குகளிலும், மங்கல விழாக்களிலும், திருமணம் போன்ற நற்காரியங்களிலும் வாசிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனை விட பொய்க்கால், குதிரையாட்டம் , கரகம், நையாண்டிமேளம் ஆகிய கிராமியக் கலைகளிலும் இதனைவிட பல்வேறு வகை ஊர்வலங்களிலும் பிற்காலத்தில் இசையரங்குகளிலும் இசைக்கப்பட்டது. சாஸ்திரியஇசை, மெல்லிசை, மேல்நாட்டிசை, ஹிந்துஸ்தானிஇசை என எவ்வகையான இசைப்பாணியையும் நாதஸ்வர இசையில் கையாளக் கூடியதாய் உள்ளது.

முதன் முதல் நாதஸ்வரம் சிதம்பரத்தில் தான் வாசிக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. அங்கேயே ஆலய வழிபாட்டின் போது எந்தெந்த இராகங்களை எப்போது வாசிக்கவேண்டும் என்ற முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இத்தகைய முறையால் மக்கள் அதிகமாக கூடும் ஆலயங்களில் தூரத்திலிருந்தே மக்கள் இப்போது இந்தக் கிரியை தான் நடைபெறுகின்றது என்பதனை ஊகித்து உணர்ந்து கொள்ள முடியும். தற்போதும் இம்மரபுகள் பேணப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. திருக்கோயில்களில் ஸ்வாமி வீதியுலா வரப் புறப்படும் போதும் சரி யாககுண்டத்தின் முன்பு ஸ்வாமி தரித்து நிற்கும் போதும் சரி வயதுக்கு மூத்த அனுபவம் மிக்க கலைஞர்களை கௌரவித்து அவர்களே முதலில் வாசிப்பதற்கு முதலிடம் கொடுக்கும் மரபு நாதஸ்வர இசை மரபிலே காணப்படுகின்றது. யாக பூசையின் போது நன்கு அனுபவமும், திறமையும் பெற்ற மூத்த கலைஞரே ஆலாபனையை முதலில் வாசிக்கத் தொடங்குவார். அவர் தொடங்கிய ஆலாபனையைத் தொடர்ந்து ஏனைய கலைஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் வாசிப்பதைக் காணலாம். எனவே மரபுரீதியான இசைப்பாரம்பரியமும் பண்புகளும் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களிடையே பேணப்பட்டு வருகின்றமை இந்நிகழ்விலிருந்து அறியக்கூடியதாய் உள்ளது.

ஆய்வின் நோக்கம்

நாதஸ்வரம் முற்காலத்தில் ஆலயவழிபாட்டை முன்னிட்டே உருவாக்கம் பெற்றது. தற்காலத்தில் ஆலயவழிபாட்டோடு அரங்கிசையிலும் வேறுவைபவங்களிலும் வாசிக்கப்பட்டுவருகின்றது. ஆலயங்களில் திருவிழாக்காலங்களில் வழிபாடுகளில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது நாதஸ்வரம் தான். இது தொன்றுதொட்டு அனுசரிக்கப்பட்டு வரும் மரபாகும். மல்லாரிகளில் பல வகைகள் உண்டு. தேர் மல்லாரி, தீர்த்த, மல்லாரி, தனிகை மல்லாரி, ரக்தி எச்சரிக்கை என்பவை அவை. இவை எல்லா ஆலயங்களிலும் சம்பிரதாய

முறைப்படி முற்காலத்தில் வாசிக்கப்பட்டுவந்தன. இவை தற்காலத்தில் சில மல்லாரி வகைகள் மறைந்துபோயின. ஆலயங்களில் எந்தப்பகுதிகளில் என்ன உருப்படி வகை வாசிக்க வேண்டும் என்ற மரபுகள் பின்பற்றப்படாமல் வரும் நிலையை தற்போது காண்கின்றோம். எனவே இந்த மரபுவழி வாசிப்பு முறைகள் சில ஆலயங்களிலேயே பின்பற்றப்பட்டுவருகின்றது. அனைத்து ஆலயங்களிலும் இந்த பழமையான வாசிப்பு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டுவரவேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துவது இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு மூலங்கள்

ஆய்வின் மூலங்களாக மல்லாரி பற்றி குறிப்பிடப்பட்ட நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இணையத்தில் எடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் நாதஸ்வரக்கலைஞர்களுடனான நேர்காணல் என்பவை அமைந்துள்ளன.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

முப்பத்தைந்து தாளங்களிலும் மல்லாரிகள் அமைந்திருந்தாலும் சில நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் புதிது புதிதாக மல்லாரிகளை அமைத்து வாசிக்கின்றனர். பல தாளங்களில் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட மல்லாரிகளே மீண்டும் மீண்டும் மரபுவழியாக வாசிக்கப்படுகின்றன. பல மல்லாரிகள் முது கலைஞர்கள் வாசித்தவை. தற்போது வழக்கொழிந்து விட்டன. உடற்கூறு அல்லது ஓடக்கூறு என்பது ஸ்வாமி சுற்றி வந்து வாசலில் நிற்கும் போது வாசிக்கப்படும். பஞ்சபூதங்களிலான இவ் உடம்பைப் பற்றிக் கூறுவதே ‘‘உடற்கூறு’’ இது மருவி ஓடக்கூறு என்றாகிற்று. சிதம்பரத்தில் எட்டாம் திருவிழாவில் உடற்கூறு வாசிக்கும் மரபு காணப்படுகிறது. தற்போது இது வழக்கொழிந்துவிட்டது (வீரகேசரி சஞ்சிகை:1988).

ஸ்வாமி வீதியுலா சென்று வந்ததும் ஆலயவாயிலில் தட்டுச் சுற்று எனப்படும் கிரியை இடம்பெறும். தற்காலத்தில் தவில் நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் மட்டுமே தட்டுச் சுற்று வாசிக்கும் மரபு காணப்படுகிறது. இக்கிரியையில் மூன்று முறை ஸவாமியை வலம்வரல் வேண்டும். ஸ்வாமி திருவீதி வலம் வந்து இருப்பிடத்திற்கு செல்லும்போது ‘‘எச்சரிக்கை’’ வாசிக்கப்படல் வேண்டும். மத்யமாவதி அல்லது புன்னகவராளி இராகத்தில் இது அமைந்திருக்கும். தற்காலத்தில் எச்சரிக்கைக்குப் பதிலாக வேறு பக்திப் பாடல்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. எனினும் சம்பிரதாய முறை மத்தியமாவதியில் வாசிப்பதேயாகும். இவ்வாறு மரபு ரீதியாக வாசிக்கப்பட வேண்டிய சில உருப்படிகள் அல்லது பாடல்கள் தற்காலத்தில் மாற்றம் பெற்றிருப்பது ஆய்வுப்பிரச்சினையாகும்.

ஆய்வு முறையியல்

இது ஒரு வரலாற்றுமுறை ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. மரபுவழி வாசிப்பு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றனவா? என்ற வினாவிற்கு நேர்காணல் மூலம் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

ஆலயங்களில் மல்லாரி இசையின் வகிபங்கு

ஆதிகாலத்தில் நாதஸ்வரம் வெண்கலம் வெள்ளி தங்கம் முதலிய உலோகங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. மரத்தினால் கடையப்பட்டு தங்கம் வெள்ளி என்பவற்றால் கவசம் இடப்பட்ட நாதஸ்வரங்களும் பல சிறந்த கலைஞர்களுக்கு சன்மானமாக வழங்கப்பட்டன (அங்கயற்கண்ணி, இ., மாதவி, இரா., 2006:514).

திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆழ்வார் திருநகரி கோவிலிலும் தஞ்சாவூர் மாவட்ட கும்பகோணத்திலுள்ள ஆதிகும்பேசர் ஆலயத்திலும் கருங்கல்லாலான நாதஸ்வரங்கள் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இவற்றை எளிதாகவோ நீண்டநேரமோ வாசிக்க இயலாது. மரத்தினால் செய்யப்பட்ட நாதஸ்வரமே வாசிப்பதற்கு ஏற்றதாகும். தற்காலத்தில் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட நாதஸ்வரமே எல்லோராலும் வாசிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆலயங்களில் உற்சவ காலங்களில் நாதஸ்வர இசையில் வாசிக்கப்படும் மிக முக்கியமான பகுதியாக மல்லாரி விளங்குகிறது.

மல்லாரி என்ற பெயர் வரக்காரணம் ஆலயங்களில் உற்சவ காலங்களில் பல்லக்கிலோ அல்லது படிச்சட்டத்திலோ அல்லது வேறு வாகனங்களிலோ ஸ்வாமியை வைத்து தூக்குவோருக்கு ''மல்லர்'' என்ற பெயர் இருந்தது. (அங்கயற்கண்ணி, இ., மாதவி, இரா., 2006:205).

இவர்கள் ஸ்வாமியை தூக்கும் போது கோசமிடுவர். இவர்களுக்கு மல்லரி என்ற பெயர் இருந்ததென்றும் இதுவே வழக்கில் திரிந்து மல்லாரி என்று மாறிவிட்டது என்றும் கூறப்படுகிறது. மயில் + ஆரி = மயிலாரி என்பது மருவி மல்லாரி என ஆனது. ஆரி என்றால் பாடுதல் , ஒலியெழுப்புதல் எனப் பொருள்படும். மயில் கூவுதலை அகவுதல் என்றும் இந்த மயில் அகவுதலும் ஆரியும் சேர்ந்து மயிலாரி மல்லாரி என்று ஆனது (அங்கயற்கண்ணி, இ., மாதவி, இரா., 2006:179).

மல்லாரி வாசிக்கப்படும் சந்தர்ப்பம்

மல்லாரி வீரச்சுவை நிறைந்த கம்பீரநாட்டை இராகத்தில் இசைக்கப்படுகின்றது. புராதன காலந்தொட்டு இற்றை வரை மல்லாரிகள் கம்பீரநாட்டை இராகத்திலே இசைக்கப்பட்டு

வருகின்றது. சாமி புறப்பாட்டின் போதும் மல்லாரி இசைக்கப்படுவது மரபாகும். சிவபெருமானுக்கு ஐந்து முகங்கள் பஞ்சசக்தி, பஞ்சஇந்திரியங்கள், பஞ்சபூதங்கள் ஐந்தெழுத்து என்றெல்லாம் ஐந்து என்ற எண்ணோடு பல தொடர்புகளுண்டு. இறைவழிபாடு என்றாலே அங்கு முதன்மைப்படுத்தப்படவேண்டியது ஐந்து என்ற எண்ணிக்கை என்பதால் ஐந்து அட்சரங்கள் கொண்ட கண்டகதி மட்டுமே அமர்த்தி தவிலில் அலாரிப்பு வாசிக்கப்படும். இதனைத் தொடர்ந்தே மல்லாரி நாதஸ்வரத்தில் இசைக்கப்படும். மல்லாரியை தொடர்ந்து கன இராகங்கள் என அழைக்கப்படும் நாட்டை, கௌளை, ஆரபி, வராளி, ஸ்ரீ ஆகிய இராகங்களில் மாலைபோன்று ஸ்வரப்பிரயோகங்கள் வாசித்து மீண்டும் கம்பீரநாட்டை இராகத்திலே மல்லாரியை எடுத்து முடிக்க வேண்டும். ஆலயங்களில் உற்சவ காலங்களில் ஆலய வாயிலில் உட்பிரகாசத்தில் இருந்து தெற்கு வீதி வரை மல்லாரியும் தெற்கிலிருந்து தென்மேற்கு வரை இராக ஆலாபனை கீர்த்தனைகளும் வடக்கு வடமேற்கு வீதிகளில் பக்திப் பாடல்கள், தில்லானாக்கள் வாசிக்கப்படும். வெளிவீதியில் வாயிலில் இருந்து இராக ஆலாபனையும் வடக்குத் திசையில் இருந்து தென்கிழக்குத் திசை வரை மல்லாரியும் அதன்பின் தென்மேற்கு திசையில் இராக ஆலாபனையும் கீர்த்தனை நடைகள் கற்பனை விடயங்கள் என விரிவுபடுத்தி நாதஸ்வரம் இசைக்கப்படும். பெரிய வீதியாக இருப்பின் பல்லவி வாசிக்கும் மரபும் காணப்படுகிறது. வடமேற்குத் திசை வந்தவுடன் மீண்டும் பக்திப் பாடல்கள், துணை உருப்படிகள், பதம், தில்லானா என்பவை இசைக்கப்படும். இவையே தற்காலம் வரை பேணப்பட்டு வரும் மரபாக அமைந்துள்ளது.

மல்லாரியின் வகைகள்

மல்லாரியை கம்பீரநாட்டை இராகத்தில் பல்வேறு தாளங்களிலும் குறிப்பாக முப்பத்தைந்து தாளங்களில் ஏதாவதொன்றில் தமது கற்பனைக்கேற்ப ஜதிக்கோர்வைகளை அமைத்து அதனை ஸ்வர அமைப்பில் தயார்படுத்தி கலைஞர்கள் இசைப்பர். மல்லாரிக்கு சாகித்தியமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டிய நிகழ்வுகளில் மல்லாரியை சாகித்தியமாக பாடும் முறையும் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான மல்லாரிகள் ஸ்வர அமைப்பு மட்டுமே அமைந்து காணப்படுகின்றன. மல்லாரி வகைகள் சின்ன மல்லாரி, பெரிய மல்லாரி, தளிகை மல்லாரி, தேர் மல்லாரி, தீர்த்த மல்லாரி எனப் பல வகைப்படும். இவற்றை விரிவாக நோக்குவோம்.

தேர் மல்லாரி

ஸ்வாமி இருப்பிடத்தை விட்டு எழுந்தருழுவது தொடக்கம் உள் வீதி வரும் வரையும் மேலும் தேரில் ஆரோகணிக்கும் வரையில் இசைக்கப்படுவது தேர் மல்லாரி ஆகும். இது சதுஸ்ர திரிபுடை தாளத்தில் கண்ட கதியில் அமைந்திருக்கும். ஒன்பதாம் நாள் தொண்டர்கள்

தேரின் வடம் பிடித்து இழுக்கும் போது அவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் நிலையில் தேர் மல்லாரி வாசிக்கப்படும்.

தீர்த்த மல்லாரி

கும்பாபிசேகத்திற்காக யாகசாலையிலிருந்து தீர்த்தம் நிரம்பிய குடங்களை எடுத்து வரும் போது வாசிக்க வேண்டிய மல்லாரி தீர்த்த மல்லாரி ஆகும். இதனை கும்ப மல்லாரி எனவும் கூறுவர். இது விறு விறுப்பான கால நடையில் அமைந்திருக்கும். இறைவனின் நீராடலுக்குத் திருமஞ்சன நீர் கொண்டு வரும் போது தீர்த்த மல்லாரி இசைக்கப்படும்.

தளிகை மல்லாரி

ஸ்வாமிக்கு நைவேத்தியம் எடுத்துவரும் போது அதற்கு மரியாதை செய்யும் முகமாக தளிகை மல்லாரி வாசிக்கப்படும். இது தற்காலத்தில் எல்லா ஆலயங்களிலும் இசைக்கப்படுவது குறைந்து வருகிறது.

பெரிய மல்லாரி

எண்ணிக்கையில் கூடிய அங்க ஆவர்த்தனங்கள் கொண்ட தாளங்களில் அமைந்துள்ள மல்லாரிகள் பெரிய மல்லாரிகள் எனக் கூறப்படும். இவை சங்கீர்ண திரிபுடைதாளம், சங்கீர்ண அடதாளம், சங்கீர்ண ஜம்பை, சங்கீர்ண மட்டியம் போன்ற தாளங்களின் எண்ணிக்கையில் அமைந்தவை. இவற்றினை விளம்பிதம், மத்திமம், துரிதம், திஸ்ரம் ஆகிய முறைகளில் வாசிக்கும் போது நீண்ட நேரம் எடுக்கும். எனவே இவை பெரிய மல்லாரி என அழைக்கப்படும். சிவாலயங்களில் இறைவன் இடப வாகனத்தில் பஞ்ச மூர்த்திகளும் எழுந்தருளும் போது பெரிய மல்லாரி இசைக்கப்படும்.

ஆலயத்தில் பெருந்திருவிழாவின் இறுதி நாளன்று மல்லாரி இசைப்பதில்லை. இறைவன் வீதியுலா முடிந்ததும் அலங்காரம் களைந்து பள்ளியறைக்குச் செல்லும்போது ஊஞ்சற்பாட்டு இசைக்கப்படும். இதன்பின்னர் கதவு தாழிடப்படும். இதன்பின் மல்லாரியை சிறிது இசைத்தல் வேண்டும். இம்முறைகள் பாரம்பரியமாக மங்கல இசைக்கலைஞர்களால் தமது சிஷ்யர்களுக்கு கற்பிக்கப்பட்டு வழிவழியாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றன.

சின்ன மல்லாரி

முப்பத்தைந்து தாளங்களுள் எண்ணிக்கையில் குறைந்த தாளங்களில் இயற்றப்பட்ட மல்லாரிகள் சின்ன மல்லாரிகள் என அழைக்கப்படும். வளர்ந்து வரும் கலைஞர்கள்,

ஆலயங்களில் சின்ன மல்லாரிகளையே பெரும்பாலும் உள்வீதிகளில் இசைப்பது வழக்கம். ஆலயங்களில் இறைவன் வீதியுலா வரும் போது சின்ன மல்லாரி இசைக்கப்படும்.

ரக்தி

ரக்தி என்பதும் மல்லாரியின் ஓர் வகையாகும். தேர்த்திருவிழாவில் தெற்குக்கோபுரத்தை ஸ்வாமி அண்மித்ததும் ரக்தி வாசிக்கப்படும். இது கணித நுட்பங்கள் வாய்ந்தது. இதனை ரக்தி மேளம் என்றும் கூறுவர். ரக்தி எனும் வடமொழிச் சொல்லுக்கு அழகு, சுவை எனப் பொருள் கூறப்படுகிறது. ரக்திக்கு முன்பாக இராக ஆலாபனை செய்யப்படும் கன இராகங்களும் ஜன ரஞ்சகமான இராகங்களும் ரக்தி வாசிக்க முன்பு இசைக்கப்படும். பைரவி, காம்போதி, சண்முகப்ரியா, கீரவாணி, சாவேரி, ஸிம்கேந்திரமத்திமம், தோடி, நாட்டைக்குறிஞ்சி என்பவை 'ரக்தி' வாசிப்பதற்கு ஏற்ற இராகங்கள். நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுக்கு லயத்தில் நிர்ணயம் இருந்தால் தான் ரக்தி வாசிக்க முடியும். ரக்தி சிறிய பல்லவியைப் போல் அமைந்திருக்கும்.

முடிவுரை

ஆலயங்களிலே மல்லாரி என்பது மரபு வழியாக ஸ்வாமி புறப்பாட்டின் போதும் பள்ளியறை செல்லும் போதும் முக்கியமான கிரியைகளிலும் பொருத்தப்பாடான முறையில் இசைக்கப்படுவது பற்றி விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. இம்முறைமைகள் பழமை மாறாமல் புதிய ஆக்கங்களுடன் எல்லா ஆலயங்களிலும் பின்பற்றப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் நாதஸ்வர இசைப் பாரம்பரியம் சிறப்புடன் பேணப்படும் என்பது கண்கூடு.

உசாத்துணை

சண்முகசுந்தரம், த., (1982), யாழ்ப்பாணத்து இசை வேளாளர், அருள் வெளியீட்டகம், தெல்லிப்பழை.

சிவானந்தராஜா, எஸ்., (2007),கலைமுகங்கள் ஓர் அறிமுகம், சுதா கிராபிக்ஸ், சித்தன்கேணி.

சுந்தரம், பி. எம்., (1990), ஆலயவழிபாட்டில் இசை, மறுதோன்றி அச்சகம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

பக்கிரிசாமிபாரதி, கே.ஏ., (2004), திருக்கோயில் நுண்கலைகள், குசேலர் பதிப்பகம், சென்னை.

ராஜு, மா., (2012), தென்னிந்திய மரபு இசையியல், பாகம் 01, பரணி பதிப்பகம், சென்னை.

சிதம்பரமரபில் சீர்பெற்ற மங்கல இசை, சஞ்சிகை, (1988) வீரகேசரி வாரவெளியீடு.

நேர்காணல்

குமாரதாஸ் நாகதீபன் - நாதஸ்வரக் கலைஞர் - தாவடி.

இராமமூர்த்தி சிவகுமார் - நாதஸ்வரக் கலைஞர் - வழக்கம்பரை.